

Borsodi L. László: *Az új diktatúra; Feketedoboz* (versek) **2**.
Demeter Zsuzsa: *A kisbácsi óceán* (vezércikk) **3**.
Ránk bízott történetek – Karácsonyi Zsolt interjúja Tar Károllyal **4**.
Tar Károly: *A mesébe tévedt ember* (próza) **6**.
Filip Tamás: *Sietni kell; Killing floor; Hajnalig; A fény felé; Partra lépni; Holnap* (versek) **7**.
Șerban Foartă: *Tömbháziak* (versek Eszteró István fordításában) **8**.
Száz Pál: *Letűnt Libeň* (próza) **9**.
Csabai László: *Hasadás* (próza) **10**.
Albert-Lőrincz Márton: *(kérdéseim); (rozsdá); (teli semmi); (rabtartó); (falevél); (botorság); (mellékszereplőkkel)* (versek) **12**.

Pavilon 420

Bali Péter: *Egyikünk nem tévedhet; A fekete hajók megették az égboltot* (prózák) **13**.
Repkő Ágnes: *Tervek; Reggeli rutin; Megfogadunk; Sorokban* (versek) **16**.
Nagy Zalán: *Privátkodunk?* (esszé) **17**.

Stellárium

Ferencz-Nagy Zoltán: *Ezek a regények szeretetből születtek* **18**.

Csontos Márta: *Magnóliák árnyékában; Tabletta a megvilágosodáshoz; Erőterek* (versek) **19**.
Süli István: *Lábunk nyomát – Nemlineáris etűdök, avagy a megnevezés* (próza) **20**.

Kinematográf

Mărcuțiu-Răcz Dóra: *De hogyan halt meg Ion Glanetașu?* (Radu Jude: *Kontinental* '25) **22**.

Theátrum

Név: Mihai Măniuțiu: *Tükrök között* (esszé Karácsonyi Zsolt fordításában) **23**.

Kritika

Böjthe Pál: *Regények az elmúlásról és az örök vágyról* (Tar Károly: *Tangó*) **25**.

Fülszöveg

Böjthe Pál: *Több évtizedes újdonság* (Hervay Gizella: *Siratók és keservegek*) **26**.
Böjthe Pál: *Magyar irodalom tizenhat nyelven* (Rácz Péter [szerk.]: *Egymás nyelvén. Magyar irodalom fiatal műfordítók hangján*) **26**.

Képregény

Csillag István – Vincze Ferenc: *Az első punk születése* **26**.

Amplitúdó

Jakabffy Tamás: *Gamba és csembaló, avagy Bach „reciklált” szonátái* **27**.

Artefaktum

Dimény-Varga Fanni: *„Mi vagyunk azok, akiktől óvtak szüleink”* **28**.

BORSODI L. LÁSZLÓ

Az új diktatúra

Szántai Jánosnak

Az új diktatúra gyűlöli a korábbi diktatúrák minden formáját: nem számúz, nem börtönöz be, nem küld Gulágba, Recskre, a Duna-csatornához, nem tépi ki a nyelvedet, nem jegyre ad kenyeret, tejet, cukrot, kávé, kakaót, de az új diktatúra kizárja azokat, akik nem pízszik, nem Euro-konformok, és elítéli azokat, akik nem ítélik el, akiket ő elítél.

Az új diktatúra azt mondja, van anyád, apád, anyanyelved, testvéred, otthonod, van idegen nyelved, idegenséged, van munkád, nincs jóléted, néha van ájulásod, és vannak mindenféle jogaid, hogy kötelezettségeid is a jogaid, mi kell még.

Bár az új diktatúra fülét sérti a zengő érc, a pengő cimbalom, és fintorog a prófétáló tehetségre, a potenciális hegymozgatókra, szereti a szegényeket, a még szegényebbeket és a legszegényebbeket, mert így juttathat a gazdagoknak, a még gazdagabbaknak és azon felül.

Az új diktatúra a javadat akarja: dolgozz reggeltől estig, ülj a laptop, a tévé előtt, de mozogj is sokat, légy egészséges, egyél sportsalátát, müzlit, cukormentest, reggelre keveset, délre is keveset, estére semmit, nassolás, pia, cigi kizárva.

Az új diktatúra türelmes, az új diktatúra jóságos, az új diktatúra mosolyog, hol szemedbe, hol a hátad mögött, néha kezét fog, néha vállon vereget, választás helyett szavazni rángat, és azt mondja, szabad vagy, határidőkkel simogat, határidőre szeret, stroke-kal, szívinfarktussal dédelget, mert az új diktatúra nagyon állatbarát, filantróp, vallásos és érzéki.

Az új diktatúra beül veled a templompadba, hozzád szegődik az utcán, ágyban, féltékeny és tapintatlan, mert veled nyaral, és örül, ha az algoritmusaitól boldog vagy.

Az új diktatúra megtűr, mert mindent eltűrsz, és úgy tesz, hogy higgy neki, mert tudja: tudásod töredékes, hogy nincs tükröd, csak homály és sötét, s mert mindent elviselsz, semmit nem remélsz: az új diktatúra nem szűnik meg sohasem.

Csikszereda–Kolozsvár, 2025. május 4–18.

Vetró B. Barnabás: Kezes portré (Tamaka) – felvételre készülő zenész és képzőművész tanulmányrajz, szén, papír, 1996